

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้านโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน เรื่อง การซื้อของ เพื่อพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูดภาษาญี่ปุ่น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

Development of Learning Activities Based on Flipped Classroom Concept Using Activity-Based Learning Entitled Buying and Selling Things for Improving Japanese Listening and Speaking Abilities of Mathayomsuksa 5 Students

ทองศักดิ์ ดวงหม่อง¹ วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์² และสำราญ กำจัดภัย³

Thanongsak Duangmong¹, Vijittra Vonganusith² and Sumran Gumjudpai³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้านโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน เรื่อง การซื้อของ ให้เป็นไปตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 75/75 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาญี่ปุ่น ก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/5 แผนการเรียนภาษาญี่ปุ่น โรงเรียนมุกดาวิทยานุกูล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 17 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 1 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 16 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำแนกออกเป็นความสามารถในการฟังและความสามารถในการพูด และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที่แบบกลุ่มไม่อิสระกัน (Dependent Samples t-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้านโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน เรื่อง การซื้อของ เพื่อพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูดภาษาญี่ปุ่น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพ 83.00/77.93 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 75/75

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำแนกได้ดังนี้

2.1 ความสามารถในการฟังภาษาญี่ปุ่น ของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

¹ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, Master of Education Degree in Research of Curriculum and Instruction, Sakon Nakhon Rajabhat University

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, Asst. Prof. Dr., Faculty of Education, Sakon Nakhon Rajabhat University

³ รองศาสตราจารย์ ดร. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, Assoc. Prof. Dr., Faculty of Education, Sakon Nakhon Rajabhat University

*ผู้ติดต่อ, อีเมล: ทองศักดิ์ ดวงหม่อง, thanongsak.du65@snru.ac.th

วันที่รับบทความ (Received) 20 กุมภาพันธ์ 2568 วันที่แก้ไขบทความ (Revised) 20 พฤษภาคม 2568 วันที่ตอบรับบทความ (Accepted) 21 พฤษภาคม 2568

2.2 ความสามารถในการพูดภาษาญี่ปุ่น ของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.65)

คำสำคัญ: ห้องเรียนกลับด้าน กิจกรรมเป็นฐาน การฟังและการพูดภาษาญี่ปุ่น

ABSTRACT

The purposes of this research were to 1) determine the efficiency of the learning activities based on flipped classroom concept using activity-based learning entitled buying and selling things for improving Japanese listening and speaking abilities of Mathayomsuksa 5 students to meet the criteria of 75/75; 2) compare students' Japanese learning achievement before and after learning through the developed learning activities; and 3) examine students' satisfaction toward learning through the developed learning activities. The sample consisted of 16 Mathayomsuksa 5/5 students from Japanese Program at Mukdawittayanukul School under the Secondary Education Service Area Office of Mukdahan, in the first semester of the academic year 2024, obtained through cluster random sampling. The research tools included 1) lesson plans, 2) a learning achievement test including listening ability and speaking ability, 3) a satisfaction form. The statistics for data analysis were mean, percentage, standard deviation, and Dependent Samples t-test.

The findings were as follows:

1. The efficiency of the learning activities based on flipped classroom concept using activity-based learning entitled buying and selling things for improving Japanese listening and speaking abilities of Mathayomsuksa 5 students met the efficiency criteria of 83.00/77.93, which was higher than the defined criteria of 75/75.

2. The student learning achievement the after intervention was higher than that before the intervention at the .01 level of significance, categorized as follows:

2.1 The Japanese listening abilities of students through the developed learning activities after the intervention were higher than those before the intervention at the .01 level of significance.

2.2 The Japanese speaking abilities of students through the developed learning activities after the intervention were higher than those before the intervention at the .01 level of significance.

3. The students' satisfaction toward learning through the developed learning activities was at a high level ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.65).

Keywords: Flipped Classroom, Activity-Based Learning, Japanese Listening and Speaking

ภูมิหลัง

สังคมโลกยุคปัจจุบัน เข้าสู่ยุคโลกาภิวัตน์ มีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจสังคมการเมือง และการพัฒนาด้านเทคโนโลยี ทำให้ประเทศต่าง ๆ ในโลก สามารถติดต่อถึงกันภายในเสี้ยววินาที ทุกคนก้าวสู่สังคมใหม่เป็นหนึ่งเดียว ดังนั้น การปรับ

และเปลี่ยนแปลงวิถีการดำเนินชีวิต และการประกอบอาชีพ จึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพื่อให้มีความเท่าทันตามยุคสมัย รวมถึงทักษะของประชากร ที่ต้องมีการปรับตามการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกเช่นเดียวกัน (จารุพล เรืองสุวรรณ, 2564, ออนไลน์)

นอกจากนี้ในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 ที่ผ่านมา ทำให้ประชาชน ทั่วโลกต้องมีการปรับตัวในการใช้ชีวิตในรูปแบบใหม่ที่เราเรียกว่า New Normal ความปกติใหม่ หรือฐานวิถีชีวิตใหม่ที่ทำให้เกิดพฤติกรรมการใช้ชีวิตที่ต้องเว้นระยะห่างทางสังคม ใส่ใจสุขภาพของตนเอง คนรอบข้าง รวมไปถึงการเรียนการสอน มีการเปลี่ยนแปลงตามวิถีชีวิตใหม่ที่เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทต่อการดำเนินชีวิต โดยเฉพาะการสื่อสารที่สะดวกรวดเร็ว เชื่อมโยงกับคนทั่วโลก รับรู้ข้อมูลได้พร้อม ๆ กันได้ โดยใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่เป็นอุปกรณ์เชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ต หาข้อมูล ดูหนังฟังเพลง ซื้อสินค้า และทำธุรกรรมต่าง ๆ (ทัศนีย์ ถนอม, 2563, หน้า 297) ดังนั้น จะเห็นได้ว่าเทคโนโลยีเริ่มเข้ามามีบทบาทในการดำเนินชีวิต ไม่ว่าจะเป็นการซื้อขาย การทำงาน รวมไปถึงการศึกษา ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการใช้ชีวิต รวมทั้งการจัดการเรียนการสอนตามยุคสมัย และสถานการณ์ที่ต้องบูรณาการ ใช้เทคโนโลยีอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

การปฏิรูปการศึกษาในประเทศไทย จึงจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) ที่กำหนดไว้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคนทุกช่วงวัยและการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ด้านความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม และด้านขีดความสามารถในการแข่งขัน (คณะกรรมการอิสระเพื่อการปฏิรูปการศึกษา, 2564, หน้า 1)

การเรียนภาษาต่างประเทศจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งเนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่สอง นอกเหนือจากภาษาอังกฤษ ถือว่าเป็นเครื่องมือในการสร้างและรักษาความสัมพันธ์ของกระบวนการทางสังคม เป็นสิ่งที่มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง ไม่ว่าจะเป็นภาษาตะวันออกหรือภาษาตะวันตก ประเทศไทยมีความจำเป็นต้องเพิ่มขีดความสามารถของคนในชาติ เพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ การเรียนรู้ และความร่วมมือระหว่างประเทศ ด้วยการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถทางภาษา ด้วยเหตุนี้กระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดนโยบายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศอื่น ๆ เพื่อพัฒนาและส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ

นอกเหนือจากภาษาอังกฤษ คือ ภาษาญี่ปุ่น ให้มีประสิทธิภาพสอดคล้องกับความต้องการและก้าวสู่มาตรฐานอันเป็นที่ยอมรับในระดับสากล และสถานศึกษาหลายแห่งทั้งภาครัฐและเอกชน ได้เปิดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศที่สองเพิ่มมากขึ้น เพื่อเป็นทางเลือกสำหรับผู้เรียนเป็นผลให้การจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในประเทศไทย ได้รับความนิยมขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในปี พ.ศ. 2551 จนถึงปัจจุบัน หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน วิชาภาษาญี่ปุ่นระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ได้รับการจัดอยู่ในกลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศขั้นพื้นฐาน 8 กลุ่มสาระ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2556, หน้า 1)

แม้ว่าภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาทางเลือกสำหรับผู้สนใจในระดับโรงเรียนที่เปิดสอนเป็นโปรแกรมและวิชาเลือกสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เช่นเดียวกับกับภาษาต่างประเทศอื่น ๆ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2556, หน้า 1) แต่จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า ปัญหาที่พบสำหรับผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นระดับชั้นมัธยมศึกษาในไทย ที่อาจเกิดจากครูและตัวผู้เรียน ด้านผู้เรียนไม่มีแรงจูงใจในการเรียน ขาดสมาธิในการเรียนและมีโอกาสแสดงความคิดเห็นน้อย ด้านครูผู้สอนบางท่าน ไม่ได้จบวิชาเอกภาษาญี่ปุ่นโดยตรง รวมทั้งครูมีเทคนิควิธีการสอนที่ไม่หลากหลาย และใช้สื่อการสอนที่ไม่เหมาะสมตามวัยของผู้เรียน และความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นของผู้สอนไม่เพียงพอ ทำให้ขาดความมั่นใจในการจัดกิจกรรมการสอน ครูขาดเทคนิคการสอนที่ดึงดูดใจผู้เรียน และในชั้นเรียนมีครูผู้สอนเพียงผู้เดียว ทำให้นักเรียนบางส่วนไม่มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียน การโต้ตอบระหว่างทำกิจกรรมการเรียนการสอนถือเป็นสิ่งสำคัญอย่างมาก และบางครั้งผู้สอนก็ไม่สามารถดูแลผู้เรียนได้ทั่วถึง (ดวงสรณ์ งามอาจ, 2561, หน้า 3) สำหรับวิธีการสอน ครูสอนเน้นแบบท่องจำ อ่าน คัด เขียน คำศัพท์และไวยากรณ์ จึงไม่เกิดแรงจูงใจที่จะนำไปใช้ในชีวิตจริง (ศรัณยาพร แก้วกล้า, 2563, หน้า 2) การเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกพูดหรือสนทนา เน้นภาษาญี่ปุ่นค่อนข้างมีจำกัด ผู้เรียนส่วนมากเรียนเพื่อนำไปใช้สอบ ไม่ค่อยมีกิจกรรมในการเสริมสร้างผู้เรียนให้มีความกระตือรือร้นในการเรียน (ศิริรัตน์ ปิงเมือง, จันทพร พรหมมาศ และเด่นชัย ปราบจันดี, 2564, หน้า 45) ดังนั้นแล้ว การที่ผู้เรียนจำนวนมากไม่สามารถสื่อสารได้ถือว่าเป็นปัญหาหลักของการเรียนภาษา และเมื่อผู้เรียนไม่สามารถสื่อสารได้ ก่อให้เกิดความเบื่อหน่ายและทำให้ผู้เรียนเกิดเจตคติ

ที่ไม่ดีต่อการเรียนการสอนซึ่งเป็นปัญหา ในการพัฒนาทักษะอื่น ในการศึกษาต่อเป็นอย่างมาก

รูปแบบการเรียนการสอนที่มีความน่าสนใจเหมาะสำหรับการจัดการเรียนการสอนเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาภาษาญี่ปุ่น คือ การเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom) ซึ่งเป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง มีรูปแบบคล้ายกับการสอนออนไลน์ ผู้เรียนเรียนรู้บทเรียน จากวิดีโอการสอนและศึกษาด้วยตนเองจากที่บ้าน ก่อนมาทำ กิจกรรมในชั้นเรียนร่วมกันกับเพื่อน ๆ สอดคล้องกับ เศรษฐรัฐ กอรัตน์ (2564, หน้า 6) ที่ระบุว่า ห้องเรียนกลับด้าน เป็นแนวคิด ในการจัดการเรียนรู้ที่เป็นนวัตกรรมการเรียนการสอนรูปแบบใหม่ บนพื้นฐานที่เชื่อว่า การเรียนรู้เกิดขึ้นได้ทุกสถานที่และทุกเวลา (Anywhere, Anytime) เป็นการเปลี่ยนกระบวนทัศน์ในการจัดการ เรียนรู้ในชั้นเรียนแบบเดิม (Traditional Paradigm) ไปสู่กระบวนทัศน์ ในการจัดการเรียนรู้แบบใหม่ (New Paradigm) ที่สร้างพื้นที่ การเรียนรู้ ทั้งนอกชั้นเรียนและในชั้นเรียน โดยผู้สอน ทำหน้าที่ เป็นผู้แนะนำ (Coaching) สร้างสิ่งแวดล้อมทางการเรียนรู้และ ตรวจสอบการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้า และปฏิบัติภารกิจการเรียนรู้ผ่านแพลตฟอร์มการเรียนรู้ดิจิทัล สามารถสร้างความรู้สำหรับตนเองได้อย่างมีความหมาย และ วิจารณ์ พานิช (2556, หน้า 35–39) นำเสนอวิธีการจัดการเรียนรู้ แบบห้องเรียนกลับด้าน เป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียน เป็นศูนย์กลาง มีรูปแบบการสอนคล้ายการสอนออนไลน์ ผู้เรียน เรียนรู้บทเรียนที่บ้านจากวิดีโอที่บันทึกการสอน ความยาวเพียง 10–15 นาที เป็นการทบทวนบทเรียน เนื้อหาที่สงสัยไม่ว่าจะเป็น ไวยากรณ์หรือคำศัพท์ได้ตลอดเวลาเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้นอกห้องเรียน

นอกจากนี้ จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า การจัดการเรียนการสอนอีกรูปแบบหนึ่งที่เหมาะสมกับการเสริมสร้าง ทักษะภาษาญี่ปุ่นให้เกิดการเรียนรู้ที่ดึงดูดความสนใจผู้เรียนและ ช่วยให้ผู้เรียนเรียนอย่างสนุกสนาน เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คือ การเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน (Activity-Based Learning: ABL) สอดคล้องกับ ศศิธร ลิขจันทร์พร (2556, หน้า 45) และภัทรสร นรเหรียญ (2562, หน้า 37) ระบุว่า ABL เป็นการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง มุ่งให้ผู้เรียนได้ เรียนรู้และทำความเข้าใจเนื้อหาบทเรียนผ่านกิจกรรมที่ผู้เรียน เป็นผู้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และ

ทำความเข้าใจเนื้อหาบทเรียนผ่านกิจกรรมที่เรียนผ่านประสบการณ์ จากการเล่นเกม การทดลอง การสร้างสรรค์ผลงาน การอภิปราย ในชั้นเรียน ที่กระทำได้ทั้งในห้องเรียนปกติ และอภิปรายออนไลน์ การอภิปรายกลุ่มย่อย การโต้วาที บทบาทสมมติ การเรียนรู้ โดยใช้สถานการณ์ และการเรียนแบบกลุ่มร่วมมือร่วมใจ โดยการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เหมาะสมและมีการวางแผน การใช้สื่อที่ดีผู้เรียนจะเรียนอย่างมีความสุข มีการพัฒนาไป ด้วยความมั่นใจ การนำการเรียนการสอนแบบกิจกรรมเป็นฐาน มาปรับใช้ในการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น ทำให้ผู้เรียนได้ลงมือ ปฏิบัติมากกว่าการนั่งท่องจำ เนื่องจากไม่มีโอกาสในการฝึก ใช้ภาษาหรือสนทนากับผู้อื่นเพื่อที่จะเสริมสร้างความสามารถ ด้านการฟังและการพูดภาษาญี่ปุ่นมากขึ้น

จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจในการเรียนรู้ที่สอดคล้อง กับโลกในศตวรรษที่ 21 เพื่อพัฒนาและส่งเสริมทักษะภาษาญี่ปุ่น ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้านโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity-Based Learning) ให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติโดยผ่านการทำกิจกรรม เพื่อพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูดภาษาญี่ปุ่น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ให้ดียิ่งขึ้นและมีเจตคติที่ดี ต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นด้วยวิธีสอนในรูปแบบดังกล่าว

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิด ห้องเรียนกลับด้าน โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน เรื่อง การซื้อของ เพื่อพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูดภาษาญี่ปุ่น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาญี่ปุ่น ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น

กรอบแนวคิดของการวิจัย

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้านโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน เรื่อง การซื้อของ เพื่อพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูดภาษาญี่ปุ่น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดของการวิจัย ดังนี้

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนแผนการเรียนภาษาญี่ปุ่น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมุกดาวิทยานุกูล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 6 ห้องเรียน รวมนักเรียนทั้งหมด 120 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/5 โรงเรียนมุกดาวิทยานุกูล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งหมด 16 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยจัดกิจกรรมการเรียนรู้กับกลุ่มตัวอย่างโดยดำเนินการ ดังนี้

1. ชี้แจงให้นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทราบถึงแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น เพื่อให้ทุกคนเข้าใจตรงกันและปฏิบัติตามได้ถูกต้อง
2. ทำการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน (Pre-Test) ด้วยการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง จำนวน 20 ข้อ มีคะแนนรวม 20 คะแนน และแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูด จำนวน 1 ข้อ 25 คะแนน
3. ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกลุ่มตัวอย่างด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น พร้อมทั้งเก็บคะแนนจากการทำกิจกรรมใบงานและในส่วนการทดสอบย่อยตามเนื้อหา

4. ทำการทดสอบหลังเรียน (Post-Test) ด้วยการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนซึ่งเป็นชุดเดียวกันกับการทดสอบก่อนเรียน แล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย

5. ให้นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น แล้วบันทึกคะแนนเปรียบเทียบกับเกณฑ์วัดความพึงพอใจที่กำหนด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยการวิเคราะห์ข้อมูลและหาค่าสถิติ ดังนี้

1. หาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้านโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน เรื่อง การซื้อของเพื่อพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูดภาษาญี่ปุ่นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 โดยใช้ E_1/E_2 ซึ่ง E_1 เป็นประสิทธิภาพของกระบวนการ และ E_2 เป็นประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (ชวลิต ชูกำแพง, 2553, หน้า 131–132)

2. วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น โดยใช้สถิติ t-test ชนิด Dependent Samples) (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, หน้า 83)

3. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยกับเกณฑ์การแปลความหมายตามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 103)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลการวิจัย

ข้อมูลเชิงปริมาณ

จากการดำเนินการวิจัยด้วยกิจกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้านโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน เรื่อง การซื้อของเพื่อพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูดภาษาญี่ปุ่นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพ 83.00/77.93 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 75/75

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยความสามารถทางการฟังภาษาญี่ปุ่น และความสามารถทางการพูดภาษาญี่ปุ่นของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น อยู่ในระดับนัยสำคัญนี้เช่นกัน

3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.65)

ข้อมูลเชิงคุณภาพ

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ดำเนินการโดยผู้วิจัยเป็นผู้ทำการสังเกต สัมภาษณ์นักเรียนอย่างไม่เป็นทางการ และสรุปวิเคราะห์ข้อมูล จากการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างในขณะที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น สรุปได้เป็นประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

1. ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาเพิ่มมากยิ่งขึ้น โดยผ่านการศึกษาเนื้อหาข้อมูลจากกลุ่มเพจห้องเรียนกลับด้านที่ครูสร้างขึ้นที่สามารถย้อนกลับไปที่บทวน เมื่อยังไม่เข้าใจเนื้อหานั้น ๆ ได้ตลอดเวลา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยนักเรียนมีความคิดเห็น ดังนี้

“หนูเป็นคนที่ยากที่จะเข้าใจเนื้อหาได้ทันที ก็ทำให้หนูได้ทบทวน เรียนรู้ทันเพื่อนได้ค่ะ และดีใจมากคะแนนสูงขึ้น”

(นักเรียนคนที่ 2, สัมภาษณ์, 15 สิงหาคม 2567)

2. ด้านการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองโดยใช้สื่อเทคโนโลยี ได้แก่ การใช้ E-Dictionary และการใช้ JTDic ในระหว่างดำเนินการเรียนการสอน ครูสร้างความมั่นใจในการพูดภาษาญี่ปุ่น โดยให้นักเรียนสืบค้นคำศัพท์และการออกเสียง เพื่อความถูกต้องและมั่นใจในการใช้ภาษาญี่ปุ่น ซึ่งผู้เรียนให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมเป็นอย่างดี ได้สืบหาคำตอบด้วยตนเอง ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นนิสัยใฝ่รู้ ใฝ่เรียน นำไปสู่การเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยนักเรียนมีความคิดเห็น ดังนี้

“ผมว่าเวลาผมออกเสียงไม่ค่อยถูก ก็ฟังจาก JTDic แล้วสามารถออกเสียงตามได้ และมันใจขึ้นครับ”

(นักเรียนคนที่ 5, สัมภาษณ์, 21 สิงหาคม 2567)

3. ด้านการใช้ภาษาในการนำเสนอ การจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น เป็นการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และทำความเข้าใจเนื้อหาบทเรียนผ่านกิจกรรมและผู้เรียนเป็นคนลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง เช่น เกม บทบาทสมมติ สถานการณ์จำลองในการนำเสนอกิจกรรมผ่านการใช้ภาษาญี่ปุ่น ซึ่งครูผู้สอนมีหน้าที่ช่วยแนะนำแนวทางเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายของการเรียนรู้ กระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจในกิจกรรมและส่งเสริมให้ช่วยเหลือกันจากการทำกิจกรรม

สรุปผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการทำงาน และสนุกสนาน มีความสุขกับการเรียนโดยผ่านการใช้ภาษาญี่ปุ่นในการทำกิจกรรมสถานการณ์จำลอง และนักเรียนร่วมกันทำงาน สามัคคี ร่วมมือกันมากขึ้น โดยนักเรียนมีความคิดเห็น ดังนี้

“หนูอาจจะกังวลในการใช้ภาษาญี่ปุ่น แต่ก็สนุกสนานที่ได้แก้ปัญหาและได้ร่วมมือทำกิจกรรมกับเพื่อน ๆ ค่ะ”

(นักเรียนคนที่ 6, สัมภาษณ์, 16 สิงหาคม 2567)

4. ด้านการทำงานเป็นกลุ่ม การจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นเน้นกระบวนการแบบร่วมมือในการสร้างกิจกรรมร่วมกันในช่วงเรียนนั้น ๆ เพื่อให้นักเรียน หรือกิจกรรมกลุ่มของตนเองสำเร็จตามจุดประสงค์ได้ สรุปผลการศึกษา พบว่า นักเรียนมีความกระตือรือร้น ความสามัคคีในการทำงานกลุ่มร่วมกันเพิ่มโอกาสในการพูดคุยกันระหว่างกลุ่ม ส่งเสริมการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างเพื่อนมากขึ้น โดยนักเรียนมีความคิดเห็น ดังนี้

“หนูได้พูดคุยกับเพื่อนมากขึ้น กล้าที่จะพูดคุยภาษาญี่ปุ่นกับเพื่อน โดยที่ไม่ต้องอาย”

(นักเรียนคนที่ 10, สัมภาษณ์, 16 สิงหาคม 2567)

5. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น โดยภาพรวมนักเรียนมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.65) ดังรายละเอียดสรุปได้ดังนี้

5.1 ด้านครูผู้สอน นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น ในด้านครูผู้สอนอยู่ในระดับมากที่สุด อาจจะเป็นเพราะ ครูทำการจัดการเรียนรู้โดยเป็นผู้อำนวยความสะดวกมากกว่าการบรรยายหน้าชั้นเรียน เอาใจใส่ผู้เรียนให้มีส่วนร่วมในกิจกรรม จากการสัมภาษณ์นักเรียนอย่างไม่เป็นทางการ นักเรียนมีความคิดเห็น ดังนี้

“หนูรู้สึกสนุกกับการเรียนมากขึ้น ได้ทำกิจกรรมโดยไม่ต้องฟังครูบรรยายอย่างเดียวค่ะ”

(นักเรียนคนที่ 11, สัมภาษณ์, 21 สิงหาคม 2567)

5.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน

นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียน ในด้านการจัดการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก อาจจะเป็นเพราะ การจัดการเรียนรู้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนลงปฏิบัติอย่างเต็มความสามารถ และกิจกรรมเหมาะกับตัวผู้เรียน นักเรียนมีความคิดเห็น ดังนี้

“ผมชอบมากครับ ได้ออกแบบกิจกรรมและทำวิดีโอด้วยครับ”

(นักเรียนคนที่ 13, สัมภาษณ์, 21 สิงหาคม 2567)

5.3 ด้านการเห็นคุณค่าและความเชื่อมั่นในตนเอง

นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น ในด้านการเห็นคุณค่าและความเชื่อมั่นในตนเองอยู่ในระดับมาก อาจจะเป็นเพราะนักเรียนได้เรียนรู้โดยศึกษาเนื้อหาด้วยตัวเองที่บ้าน แล้วนำมาร่วมทำกิจกรรมที่โรงเรียน ซึ่งกิจกรรมเป็นกิจกรรมบทบาทสมมติ และสถานการณ์จำลองที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงได้ นักเรียนมีความคิดเห็น ดังนี้

“หนูว่าภาษาญี่ปุ่นยากมาก ๆ ค่ะ แต่ว่าครูหาวิธีทำให้เข้าใจในการเรียนมากขึ้น ได้ร่วมทำสถานการณ์ ถ่ายวิดีโอ มีความมั่นใจและรู้สึกกล้าแสดงออกค่ะ”

(นักเรียนคนที่ 16, สัมภาษณ์, 21 สิงหาคม 2567)

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้านโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน เรื่อง การซื้อของเพื่อพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูดภาษาญี่ปุ่น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยขอนำเสนอการอภิปรายผลในประเด็นสำคัญ ดังนี้

1. จากการวิจัยพบว่า กิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ 83.00/77.93 ซึ่งหมายความว่า นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบย่อยระหว่างเรียนของแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 83.00 และได้คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน คิดเป็นร้อยละ 77.93 แสดงว่าแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า กิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

มีการออกแบบเป็นระบบและเป็นขั้นตอน ตามแนวคิดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้านโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน รวมทั้งผ่านการประเมินคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญ โดยมีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมเท่ากับ 4.95 ซึ่งมีความเหมาะสมมากที่สุด นอกจากนั้นอาจเป็นเพราะมีการศึกษา วิเคราะห์หลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาญี่ปุ่น) โรงเรียนมุกดาวิทยานุกูล นำมาสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ ออกแบบกิจกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูดภาษาญี่ปุ่นที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น และได้รับการตรวจสอบปรับปรุง แก้ไขโดยได้รับคำชี้แนะจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญที่มีความถนัดเฉพาะทางด้านภาษาญี่ปุ่น มีการจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลที่เหมาะสม ตลอดจนนำไปทดลองกับผู้เรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง และมีการปรับปรุง แก้ไข พัฒนากิจกรรมที่เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่นำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป นับว่าเป็นแผนการจัดการเรียนการสอนและเป็นกระบวนการสอนที่มีคุณภาพ และมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้านโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน ส่งเสริมพัฒนาทักษะการเรียนรู้ผ่านเทคโนโลยี เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ เรียนรู้ที่บ้านมาทำกิจกรรมที่โรงเรียน และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ฝึกทักษะกระบวนการทำงานอยู่ร่วมกันกับคนอื่น มีส่วนร่วมในการกิจกรรมทุกกิจกรรม จึงเป็นการเรียนที่มีความน่าสนใจ สนุกสนาน เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของ ยุพดี หวลอารมณ์ (2565, หน้า 148) ที่ได้พัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาจีนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนห้องเรียนกลับด้านผ่าน Zoom Meeting ผลการวิจัยพบว่า การจัดกิจกรรมเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น ผลการประเมินค่าประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้เท่ากับ 84/93 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ที่ 80/80 และสอดคล้องกับ Mori (2018, p. 95) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ รูปแบบการเรียนการสอนใช้แนวคิดห้องเรียนกลับด้าน ผลการศึกษาพบว่า ห้องเรียนกลับด้านเหมาะสำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ประสบผลสำเร็จ โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้แบบนอกห้องเรียน และในห้องเรียนในการทำความเข้าใจเนื้อหาและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุกให้มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังมีความสอดคล้องกับงานวิจัยที่ของ พรเทพ เจริญชนทด (2563, หน้า 64) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ

การพัฒนาทักษะการพูดภาษาญี่ปุ่น โดยใช้บทบาทสมมติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนสตรีสิริเกศ ผลการวิจัยพบว่า การจัดกิจกรรมเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น ผลการประเมินค่าประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้เท่ากับ 78/83 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ที่ 75/75

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่พัฒนาขึ้น ประกอบด้วยความสามารถในการฟังและการพูดภาษาญี่ปุ่น ของนักเรียนที่หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้านเป็นกระบวนการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนเรียนรู้ผ่านแพลตฟอร์มดิจิทัลที่ผู้สอนสร้างขึ้นในรูปแบบออนไลน์ ได้แก่ Facebook, Google Meet, YouTube, Word Wall และ Kahoot โดยในแพลตฟอร์มดังกล่าว ประกอบด้วย เกม วิดีโอการเรียนแบบฝึกหัด เป็นต้น ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และทบทวนได้ทุกสถานที่ ทุกเวลา แล้วนำองค์ความรู้ที่ครูกำหนดให้นอกห้องเรียนมาร่วมกันทำกิจกรรมโดยมีครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกและให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด โดยใช้จัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานมาร่วมจัดการเรียนรู้ ซึ่งเป็นการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และทำความเข้าใจเนื้อหาบทเรียนผ่านกิจกรรมและผู้เรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง พร้อมทั้งได้ร่วมมือทำงานเป็นกลุ่มผ่านกระบวนการการจัดกิจกรรม เช่น เกม บทบาทสมมุติ สถานการณ์จำลอง ฝึกการสนทนาสื่อสารภาษาญี่ปุ่นด้วยสถานการณ์ต่าง ๆ จนส่งผลให้ตัวผู้เรียนมีความมั่นใจในการพูดภาษาญี่ปุ่นเพิ่มมากขึ้นและนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ สามารถสื่อสารกับชาวญี่ปุ่นได้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ในทุกกิจกรรม ซึ่งตัวครูผู้สอนมีหน้าที่ช่วยแนะนำแนวทางเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายของการเรียนรู้ กระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจในกิจกรรมและส่งเสริมให้ช่วยเหลือกันจากการทำกิจกรรม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนันท์ พันธ์ (2565, หน้า 101) ที่ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับผลการจัดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพโดยใช้แนวคิดห้องเรียนกลับด้านร่วมกับการสอนแบบตรงในชั้นเรียน เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แผนการเรียนภาษาอังกฤษ-ภาษาญี่ปุ่น ผลการวิจัยพบว่า คะแนนด้านทักษะการฟังและทักษะการพูดภาษาญี่ปุ่น ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมพบว่า กลุ่มทดลองมีคะแนนทักษะการฟังและการพูดภาษาญี่ปุ่นสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับ .01 และสอดคล้องกับ Asaka, Shinozaki, & Yoshida (2018, p. 84) ได้ทำวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน ต่อเจตคติของนักเรียนญี่ปุ่น ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น รายวิชาภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ผลการวิจัยพบว่า 1) การนำกลยุทธ์ห้องเรียนกลับด้านมาใช้ในการสอนแบบ Present Progressive มีบทบาทในการยกระดับไวยากรณ์และการพูดของนักเรียนเพิ่มมากขึ้น 2) ความแตกต่างของผลลัพธ์เมื่อวิเคราะห์ผลจากการทดสอบหลังเรียนทั้งหมด สรุปว่าเป็นวิธีที่มีประสิทธิผล อีกทั้งยังสอดคล้องกับการศึกษาของ พินิตตา สิมบัว (2566, หน้า 218) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการฟังภาษาญี่ปุ่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยเกมดิจิทัลเพื่อการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการฟังภาษาญี่ปุ่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเกมดิจิทัลเพื่อการศึกษา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และนักเรียนมีพัฒนาการทักษะการฟังภาษาญี่ปุ่นเพิ่มขึ้นร้อยละ 55.87

3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น โดยภาพรวมนักเรียนมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.65) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า 1) ด้านครูผู้สอน ครูเอาใจใส่และให้ความเป็นกันเองกับนักเรียน ทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวก รับฟัง และให้คำปรึกษาในเรื่องที่เรียนเมื่อผู้เรียนไม่เข้าใจเกี่ยวกับบทเรียน และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนทั้งในชั้นเรียน ซึ่งในการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียน ผู้สอนได้ใช้สื่อเทคโนโลยี เกมดิจิทัล กิจกรรมบทบาทสมมติ สถานการณ์จำลอง เป็นต้น ที่เป็นกิจกรรมทั้งนอกและในห้องเรียนออนไลน์ 2) ด้านการจัดการเรียนรู้นั้น อาจจะเป็นเพราะกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับเนื้อหาและเวลา กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้ผู้เรียนได้ใช้สื่อออนไลน์และเกมตรงกับความสนใจของนักเรียน และมีลำดับขั้นตอนชัดเจนและเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก และยังมีกิจกรรมการเรียนรู้นอกห้องเรียนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองโดยไม่จำกัดเวลา ส่งผลให้มีความพร้อมในการทำแบบฝึกหัดเมื่อเข้าเรียนในชั้นเรียน สนุกสนานไปกับการเรียนที่ผู้เรียนและเพื่อนร่วมกันสร้างขึ้น และ 3) ด้านการวัดและประเมินผล มีวิธีการวัดและประเมินผลที่มีความชัดเจนและสอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียน เกณฑ์การวัดและประเมินผลมีความชัดเจนและเหมาะสมกับตัวผู้เรียน จากที่กล่าวมา

ส่งผลให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าและมีความเชื่อมั่นในตนเอง รู้สึกว่าตนเองกล้าแสดงออกและกล้าแสดงความคิดเห็นมากขึ้น สามารถทำงานร่วมกับคนอื่นได้เป็นอย่างดี เกิดความมุ่งมั่นและกระตือรือร้นในการเรียนเพื่อให้ตนเองได้ประสบผลสำเร็จ และรู้สึกภูมิใจเวลาที่ใช้ภาษาญี่ปุ่นในการสนทนาหรือถามตอบในชั้นเรียนกับครูผู้สอนและเพื่อน ๆ จนเกิดความพึงพอใจต่อภาษาญี่ปุ่นเพิ่มมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ธนัทพัชญ์ ตันติคงพันธ์ (2565, หน้า 101) ที่ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับผลการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาญี่ปุ่นโดยใช้แนวคิดห้องเรียนกลับด้านร่วมกับการสอนแบบตรงในชั้นเรียน เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แผนการเรียนภาษาอังกฤษ-ภาษาญี่ปุ่น ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้านร่วมกับการสอนแบบตรง เพื่อส่งเสริมทักษะการฟัง-พูดภาษาญี่ปุ่น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวม เท่ากับ 4.48 และสอดคล้องกับ พรเทพ เจริญขุนทด (2563, หน้า 64) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการพูดภาษาญี่ปุ่นโดยใช้บทบาทสมมติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนสตรีสิริเกศ พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนการสอนทักษะการพูดภาษาญี่ปุ่นโดยใช้บทบาทสมมติ นักเรียนมีทักษะการพูดภาษาญี่ปุ่นโดยใช้บทบาทสมมติแล้วทำให้กล้าพูดกับชาวต่างชาติมากขึ้น ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.77) มีความสุขที่ได้เรียนทักษะการพูดภาษาญี่ปุ่นโดยใช้บทบาทสมมติ ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.65) มีพัฒนาการที่ดีมากขึ้นและการเรียนทักษะการพูดภาษาญี่ปุ่น โดยใช้บทบาทสมมติ ทำให้เกิดความชอบในภาษาญี่ปุ่นมากขึ้น ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = 0.75) สามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้จริง ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = 0.73) ครูสอนทักษะการพูดภาษาญี่ปุ่นโดยใช้บทบาทสมมติ สนุกสนานว่าจริง เข้ากับนักเรียนได้ ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 0.53) และเรียนทักษะการพูดภาษาญี่ปุ่นโดยใช้บทบาทสมมติแล้วทำให้มีความมั่นใจในการสื่อสารมากขึ้น ($\bar{X} = 3.89$, S.D. = 0.83)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. การจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดห้องเรียนกลับด้าน ครูควรศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดความเข้าใจและสามารถวางแผนการสอนได้ถูกต้อง ตามกระบวนการและตามความเหมาะสม รวมไปถึงการเตรียมความพร้อมให้กับนักเรียนก่อนการใช้การจัดการเรียนการสอน

2. การจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน เพื่อพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูดภาษาญี่ปุ่น เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างเต็มที่และเต็มศักยภาพ ครูควรศึกษาลำดับขั้นตอนการจัดกิจกรรมให้ดี เตรียมอุปกรณ์สื่อต่าง ๆ ให้พร้อม เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนไม่เกิดความเบื่อหน่ายและการเรียนรู้แบบกิจกรรมนี้ยังส่งผลให้ผู้เรียนมีความสามารถมีทักษะทางด้านการฟังและพูดภาษาญี่ปุ่นที่สูงขึ้น เพื่อพัฒนาตามศักยภาพของผู้เรียนให้เพิ่มขึ้นต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- คณะกรรมการอิสระเพื่อการปฏิรูปการศึกษา (กอปศ.). (2564). *แผนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา*. เข้าถึงได้จาก <http://nscr.nesdc.go.th/wp-content/uploads/2022/03/แผนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา.pdf> 15 สิงหาคม 2566.
- จารุพล เรืองสุวรรณ. (2564). *ทบทวนแนวโน้มสถานการณ์ความมั่นคงของโลก สิ่งไทยควรตระหนักและเตรียมการรับมือ*. เข้าถึงได้จาก <http://www.polsci.tu.ac.th/direk/view.aspx?ID=505> 28 กันยายน 2566.
- ชลิต ชูกำแพง. (2553). *การวิจัยหลักสูตรและการสอน* (พิมพ์ครั้งที่ 2). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เชษฐรัฐ กองรัตน์. (2564). ห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom): การจัดการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อพัฒนาผู้เรียนในยุคความปกติถัดไป (Next Normal). *วารสารราชพฤกษ์*, 11(8), 1–15.
- ดวงสรณ์ ่องอาจ. (2561). *การเพิ่มผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นให้กับผู้เรียน ด้วยเทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ STAD กรณีศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่ง*. วิทยานิพนธ์ บ.ม. กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น.
- ทัศนีย์ ธนอม. (2563). วิถีชีวิตใหม่กับสื่อสารการตลาดดิจิทัล. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี*, 13(1), 298–304.
- ธันนพัชร์ ตันติงพันธ์. (2565). ผลการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาญี่ปุ่น โดยใช้แนวคิดห้องเรียนกลับด้านร่วมกับการสอนแบบตรงในชั้นเรียน เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แผนการเรียนภาษาอังกฤษ-ภาษาญี่ปุ่น. *Journal of Graduate School, Pitchayat, Ubon Ratchathani Rajabhat University*, 17(2), 97–105.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- _____. (2553). *การออกแบบการจัดการเรียนรู้ ตามแนวคิดแบบ Backward Design*. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พนิตดา สิบบัว. (2566). การพัฒนาทักษะการฟังภาษาญี่ปุ่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยเกมดิจิทัลเพื่อการศึกษา. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร*, 21(2), 208–225.

3. ในการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้านร่วมกับกิจกรรมเป็นฐาน ครูควรวางแผนและศึกษากระบวนการและความเหมาะสมของเวลาให้ดี เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและให้โอกาสผู้เรียนได้แสดงผลงานของตนเองอย่างเหมาะสม ทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน เพื่อกระตุ้นความสนใจและส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาผลงาน

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรนำการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน เพื่อพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูด ไปปรับใช้กับเทคนิคอื่น ๆ และนักเรียนระดับชั้นอื่น ๆ หรือรายวิชาภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน) เพื่อได้ข้อสรุปผลการวิจัยที่กว้างขวางมากยิ่งขึ้น

2. ควรสร้างกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้านโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน เพื่อพัฒนาความสามารถทางด้านทักษะการอ่าน การเขียนในภาษาญี่ปุ่น หรือภาษาอื่นในหน่วยการเรียนรู้อื่น ๆ เพื่อเป็นการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง

- พรเทพ เจริญชุนทด. (2563). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาญี่ปุ่น โดยใช้บทบาทสมมติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
โรงเรียนสตรีสิริเกศ. *วารสารญี่ปุ่นศึกษาศาสตร์*, 37(1), 58–67.
- ภัทรสร นรเจริญ. (2562). การจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสมเพื่อพัฒนาความสามารถในการฟัง
การพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ยุพดี หวลอารมณ์. (2565). การพัฒนาทักษะการฟังการพูดภาษาจีนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนห้องเรียนกลับด้านผ่าน
Zoom Meeting. *Academic Journal of Humanities and Social Sciences Burapha University*, 30(1), 135–157.
- วิจารณ์ พานิช. (2556). *ครูเพื่อศิษย์สร้างห้องเรียนกลับทาง* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: มูลนิธิสยามกัมมาจล.
- ศรัณยาพร แก้วกล้า. (2563). ผลการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ
Quizlet application สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ ค.ม. อุตรดิตถ์: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- ศศิธร ลิจันทร์พร. (2556). การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมเป็นฐานโดยใช้แอปพลิเคชันเพื่อการศึกษาบนอุปกรณ์
สื่อสารเคลื่อนที่เพื่อส่งเสริมความมีวินัยของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ:
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริรัตน์ ปิงเมือง, จันทรพร พรหมมาศ และเด่นชัย ปราบจันดี. (2564). การพัฒนากระบวนการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น
โดยบูรณาการแนวการสอนวรรณกรรมสัมพันธ์ ร่วมกับแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์เชิงสังคม เพื่อส่งเสริมความสามารถ
ด้านการพูดและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาญี่ปุ่น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. *วารสารศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา*, 32(2), 43–59.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2556). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นและภาษาเยอรมัน ตามหลักสูตร
แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา (สกสค) ลาตพร้าว.
- Asaka, S., Shinozaki, F., & Yoshida, H. (2018). THE EFFECT OF A FLIPPED CLASSROOM APPROACH ON EFL JAPANESE
JUNIOR HIGH SCHOOL STUDENTS' PERFORMANCES AND ATTITUDES. In Proceeding: 2nd International
Conference on Social Sciences, Humanities and Technology (ICSHT 2018). (pp. 84–99). Kota Bharu Malaysia:
GAE.
- Mori, T. (2018). *Deep Active Learning: Toward Greater Depth in University Education*. Singapore: Springer Nature
Singapore.